

РЕШЕНИЕ

№ 2244

гр. София, 07.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5785** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на адв. Д. Д., като пълномощник на Д. И. Ж. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ от 05.12.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателна колегия, 23^{-ти} състав по адм. наказателно дело №11456/2012г.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в нарушение на материалния закон. Касаторът поддържа, че първостепенният съд неправилно е възприел фактическата обстановка, тъй като от мотивите на решението може да се направи извод, че пътното превозно средство (ППС) не е било снабдено с уред за регистриране и отчитане на движението, дневните и междудневни почивки (тахограф), което не отговаря на действителността. Твърди, че е представил изискуемите документи – тахографски листи за период от 28 дни назад от датата на проверката, веднага след завръщането си в Б.. Счита, че извършеното от него деяние представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл.28 ЗАНН, което обстоятелство не е било взето предвид при постановяване на съдебния акт. Прави искане за отмяна на съдебното решение по н.а.х. дело №11456/2012г., както и на потвърденото с него Наказателно постановление (НП) №42-0001205 от 08.05.2012г.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ „АВТОМОБИЛНА АДМИНИСТРАЦИЯ“ (И.), редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Кайнакчиева от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №42-0001205/08.05.2012г., издадено от началника на Областен отдел „КД-ДАИ“ [населено място], на Д. И. Ж. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева, на основание чл.93в, ал.17, т.1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтПр.), за това, че на 24.01.2012г., около 18.10 часа в [населено място] на Околовръстен път до разклона за[жк], като водач на влекач марка „Мерцедес“ с държавен контролен номер (ДК №) ЕВ9809АН, с прикачено към влекача полуремарке с ДК [рег.номер на МПС] , и двете собственост на [фирма], водачът извършва международен превоз на товари от РБългария до Р. с лиценз №173010009, и не представя при проверката 28 бр. тахографски листа с данни за пътуванията за предходен период, с което е нарушена разпоредбата на чл.15, §7 от Регламент (Е.) 3821/85 на Съвета от 20.12.1985г. и чл.78, ал.1, т.2 ЗАвтПр.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №42-0001205/08.05.2012г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компроментират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП са описани нарушението и обстоятелствата при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът Ж. е извършил вмененото му нарушение на чл.15, §7 от Регламент (Е.) 3821/85 на Съвета и чл.78, ал.1, т.2 ЗАвтПр., във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

При правилно установената фактическа обстановка, която не се оспорва от касатора, настоящият решаващ състав намира, че първостепенният съд правилно е приложил материалния закон. Съгласно чл.78, ал.1, т.2 ЗАвтПр. при извършване на превози на пътници с автобуси и превози на товари с автомобили, които самостоятелно или в състав от пътни превозни средства имат допустима максимална маса над 3,5 тона, лицата, осъществяващи превози за собствена сметка, превозвачите и водачите спазват изискванията на Регламент (Е.) 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт. С разпоредбата на чл.15 от приложимия Регламент (Е.) 3821/85 са установени редът и условията за съхранение и отчитане на тахографските листове. Съгласно §7 на чл.15 по всяко време, когато лице, упълномощено да осъществява контролни функции, поиска това, водачът следва да е в състояние да представи

тахографските листове относно текущата работа, и във всеки случай за последния ден на предишната седмица, през която е кормувал. За неизпълнение на това задължение законът – чл.93в, ал.17, т.1 ЗАвтПр., предвижда санкция в размер на 1500 лева.

В процесния случай не е спорно обстоятелството, че при извършената му на 24.01.2012г. проверка Д. Ж. не е бил в състояние да представи на компетентния контролен орган 28 бр. тахографски листове с данни за пътуванията за предходен период.

Неоснователно е възражението на касатора, че извършеното представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл.28 ЗАНН. Преценката дали едно административно нарушение следва да се квалифицира като „маловажен случай“, е фактическа и се определя от спецификите на всеки конкретен случай, а именно: разкрива ли съвкупността от обстоятелства, при които е извършено нарушението по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичната за дадения вид посегателство. Така „маловажен случай“ ще бъде това административно нарушение, което с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение на обикновените случаи на нарушения от същия вид. Преценката за приложението на чл.28 ЗАНН се прави с оглед засегнатите от деянието обществени отношения, липса на вредоносен резултат (когато нарушението е от категорията на резултатните) и всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност. Задължението, установено в чл.15, §7 от Регламент (Е.) 3821/85 на Съвета е императивно и нарушаването му не може да се определи като „маловажен“ случай и не може да бъде толерирано. Засегнатите обществени отношения, свързани с отчитането на контролните уреди за движение а оттам и с безопасността на движението по пътищата, по своята обществена значимост също не предполагат възможност да се определи за „маловажно“ процесното нарушение. Целите на административните наказания по чл. 12 ЗАНН (да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани) изискват строго спазване на правилата за движение по пътищата и приучаване на задължените лица към стриктно изпълнение на предписанията на закона.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 05.12.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателна колегия, 23^{-ти} състав по адм. наказателно дело №11456/2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.